

— Ja, njemu na putu? Kako da ja, neznatni kapetan stratijota, budem na putu tolikom i toli moćnom gospodinu? Ja, njemu na putu!

— Da ne namjerava podijeliti tvoju kapetaniju komu drugomu?

— To on može, a da nikoga ne pita. To je njegovoj vlasti, a da se ne treba bojati prigovora odnikale. I same se generale može skidati od danas do sutra! Tako je to u vojsci i vojničkoj službi. Kako da ja njemu budem na putu! Tu valja da je po srijedi grdna spletko, za koju mi ne doznasmo, kako je spletena, nikad ili posve kasno. A mene ta spletko može da glave stoji! Pravo ste rekli, ujače: Ispalo sutra kako mu drago, ja sam upropašten! Oh te opake spletke . . . . .

— Uvijek su sinko, bile strašne; a čim se bile tajnije, tim su bile strašnije! Ja sam ti bez sumnje već kazivao, ali se valjda ti ne sjećaš, pa hoću da ti opet pripovijedim, kako su se u mojoj mladosti Mlečani himbeno ponijeli prema zadnjemu zapovjedniku naše krvi u Klisu, prema slavnomu Petru Kružiću.

— Nešto se sjećam ali kao u magli.

— Dobro: poslušaj. Mlečanima su dugo vremena rasle zazubice za Klisom pa su pokušali sve moguće načine, da ga dobiju u svoje ruke. Nisu se zgražali pred nijednim sredstvom, da privuku Kružića na svoju stranu, da izda svoga kralja i da im preda tvrđavu. Kad im pak to nije uspjelo milom, oni su posegnuli za silom. Stali su otimati na moru njegove brodove, a na kopnu imanje, samo da mu dodiju, da ga sasvim ozlovolje, pa da im se u naručaj baci, i Klis izda. Sve su to oni lukavo obavljali, da Republika, kao takva nije ništa znala; dapače, u javnosti je ona osuđivala svako zlodjelo protiv Kružića i obećivala da će krivce, pronađu li se, strogo kazniti. Pa kad im se je izjalovila i zadnja nada, Mlečani su pripomogli, da u odsudnoj bitci mi budemo potučeni i da Klis padne u turske ruke. Bilo im je daleko milije, da nad Klisom leprša turska, nego li zastava našega hrvatskoga bana. Sad eto čuju svaki dan kukurikati turskoga pijevca i pijetlića, pa im može biti pravo!

— Tako je, dragi ujače. Ali ti turski pijetlići ne kukuriču samo njima već i nama!

— Na žalost i nama skupa snjima. Samo što to kukurikanje njima može malo da škodi. Oni su preko mora. Ali dok ga slušamo mi i oni zajedno, dotle nas bijedne sve to jače stišće svojim šapama krilati Lav svetoga Marka.